

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

19 februarie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Constantin Gurschi,

Judecători

Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procuror împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 octombrie 2013, în privința inculpatului

Bologan Vasile Vasile, născut la 21 iulie 1984, originar și locuitor al or. Sîngerei, str. Alexandru cel Bun 61, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale;

Termenul de examinare a cauzei
în instanța de fond: 03 decembrie 2012 - 12 aprilie 2013,
în instanța de apel: 14 mai - 30 octombrie 2013,
în instanța de recurs: 10 decembrie 2013 - 19 februarie 2014;

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Sîngerei din 12 aprilie 2013, adoptată în baza probelor administrate în faza de urmărire penală conform prevederilor art. 364/1 Cod de procedură penală, Bologan Vasile a fost condamnat în baza art. 201/1 alin. (1) Cod penal, la 120 de ore muncă neremunerată în folosul comunității.

2. În fapt, instanța de fond a constatat că la 03 iulie 2012, orele 23:00, inculpatul Bologan Vasile, aflîndu-se la domiciliul său din or. Sîngerei, str. Alexandru cel Bun 61, fiind în stare de ebrietate, din motiv că tatăl său, Bologan Vasile, nu-i pregătește de mîncare, l-a numit cu cuvinte necenzurate și l-a lovit de mai multe ori cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, cauzîndu-i leziuni corporale ușoare sub formă de contuzie a rinichiului stîng, pielonefrită acută postraumatică, pneumonie postraumatică și comotie cerebrală.

Instanța a concluzionat că vina inculpatului este pe deplin dovedită prin probele administrate pe caz și a încadrat acțiunile lui în baza art. 201/1 alin. (1) Cod penal, ca violența în familie, adică acțiune intenționată, manifestată fizic și verbal, comisă de un membru al familiei asupra unui alt membru al familiei, care a provocat suferință fizică, soldată cu vătămarea ușoară a integrității corporale, suferință psihică.

La stabilirea pedepsei, instanța a luat în considerare că circumstanțe agravante nu au fost stabilite, că inculpatul nu are antecedente penale, a recunoscut vina și s-a căit sincer de cele comise, are loc permanent de trai, este caracterizat pozitiv, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, a acceptat procedura probelor administrate în faza de urmărire penală, a conștientizat cele săvârșite, are vârsta tânără, și a concluzionat că corectarea și reeducarea lui este posibilă fără izolare de societate, aplicându-i o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

3. Procurorul a declarat apel, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă de 1 an închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Apelantul a invocat că inculpatul a mai fost condamnat anterior pentru o infracțiune analogică la pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, însă această măsură de pedeapsă nu și-a atins efectul așteptat, fapt dovedit prin repetarea faptelor infracționale.

Deasemenea, la numirea pedepsei, instanța n-a ținut cont de consecințele infracțiunii comise de către inculpat, și anume de faptul că tatăl său a fost nevoit, ca urmare a acțiunilor inculpatului, să abandoneze domiciliul său și să plece la o mănăstire, pentru a evita maltratarea din partea feciorului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 octombrie 2013, apelul a fost respins ca nefondat.

Instanța de apel a reținut că la stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului instanța a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei.

Argumentul apelantului că inculpatul merită o pedeapsă mai severă dat fiind faptul că anterior a mai fost judecat, inclusiv și pentru o infracțiune analogică, este lipsit de temei, or, conform prevederilor art. 111 Cod penal, antecedentele penale ale inculpatului sunt stinse.

În ședința instanței de apel partea vătămată a declarat că situația din familia lor s-a ameliorat, el locuiește împreună cu inculpatul, se împacă între ei, dânsul și-a schimbat atitudinea și el nu dorește ca feciorului să-i fie stabilită pedeapsă cu închisoare.

5. Procurorul a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea acestei decizii și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.

Recurentul a indicat că instanța de apel eronat a ajuns la concluzia că inculpatului i-a fost stabilită o pedeapsă echivalentă faptelor săvârșite, neluând în considerație personalitatea acestuia, care se caracterizează negativ, nu este încadrat în câmpul muncii, a fost anterior condamnat, iar pedeapsa aplicată sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității nu a dus la corectarea și reeducarea lui, prevalarea pe caz a circumstanțelor agravante în comparație cu cele atenuante, inclusiv gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite de inculpat.

Mai mult, prin fapta comisă inculpatul a atentat la viața, sănătatea și integritatea corporală a persoanei, valori supreme ocrotite de Constituția Republicii Moldova și legea penală, iar acesta nefiind primul caz.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală - hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv și în temeiul cînd hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și cînd s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei se constată că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărîrii atacate, inclusiv cele reproduse în pct. 2 și 4 din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de fond și cea de apel au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar. La stabilirea pedepsei inculpatului, instanțele au ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, conform cărora persoanei recunoscute vinovate de săvîrșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Deci pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale.

Pe lîngă aceasta, asemenea temei ca cel indicat în recursul declarat că inculpatul a fost condamnat în trecut, actualmente fiindu-i stinse antecedentele penale, nu are suport juridic, deoarece contravine art. 111 alin. (3) Cod penal, care prescrie că stingerea antecedentelor penale anulează toate incapacitățile și decăderile din drepturi legate de antecedentele penale (*pct. 5 din decizie*).

Mai mult, recursul dat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5 din prezenta decizie, este întemeiat pe critica modului în care instanțele au apreciat circumstanțele cauzei în latura pedepsei.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în latura pedepsei în alt sens decît cel pe care îl

propune procurorul este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu este temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice suport legal.

Circumstanțele enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul de pe rol este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procuror împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 octombrie 2013, în privința inculpatului Bologan Vasile Vasile, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată la 19 martie 2014.

Președinte

Constantin Gurschi

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE
DISPOZITIV

19 februarie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte
Judecători

Constantin Gurschi,
Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procuror împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 octombrie 2013, în privința inculpatului

*Bologan Vasile Vasile, născut la
21 iulie 1984, originar și locuitor al or. Sîngerei, str.
Alexandru cel Bun 61, cetățean al R. Moldova, fără
antecedente penale;*

În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procuror împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 octombrie 2013, în privința inculpatului Bologan Vasile Vasile, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată va fi pronunțată la 19 martie 2014.

Președinte

Constantin Gurschi

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco